

Arrest

nr. 108 460 van 22 augustus 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot weigering van de afgifte van een visum van 24 januari 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 mei 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 21 mei 2013.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juni 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DREESEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve stelt de Raad het ontbreken van het vereiste belang vast.

Artikel 39/81, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt:

“In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.”

Artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.”

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de brief van 10 april 2013, waarbij aan de verzoekende partij een afschrift van de nota met opmerkingen werd overgemaakt, zij in kennis werd gesteld van de neerlegging van het administratief dossier, en haar de vraag tot en de termijnen voor het indienen van de wens om al dan niet een synthesememorie neer te leggen en voor het, indien gewenst, indienen van de synthesememorie werden meegedeeld, op 10 april 2013 aangetekend werd verstuurd naar de gekozen woonplaats, met name Leopoldsburgsesteenweg 51/4, 3971 LEOPOLDSBURG. Dit is de gekozen woonplaats zoals opgegeven in het verzoekschrift. Naar analogie met het bepaalde in artikel 39/57, § 2, 2° van de vreemdelingenwet wordt de verzoekende partij geacht deze aangetekende brief ten laatste op 15 april 2013 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de termijn blijkens voornoemde bepaling begint te lopen, zodat de laatste nuttige dag voor de indiening van de wens tot het al dan niet neerleggen van een synthesememorie 22 april 2013 was. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij slechts op 25 april 2013 en zodoende niet binnen de termijn van acht dagen, zoals bepaald in artikel 39/81, vierde lid van voormelde wet, zulk een wens aan de griffie heeft toegestuurd. Krachtens artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet dient te worden vastgesteld dat het vereiste belang ontbreekt om de gevorderde nietigverklaring te verkrijgen.

Van de sanctie voor het niet in kennis stellen van de griffie van de wens om al dan niet een synthesememorie neer te leggen, namelijk de vaststelling van het ontbreken van het vereiste belang, kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonbaar dat zij wegens overmacht verhinderd werd tijdig deze kennisgeving te doen (cf. RvS 15 mei 2003, nr. 119 416). Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de verzoekende partij de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld: *“De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van voormelde wet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie niet in kennis gesteld of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen.*

Met toepassing van hetzelfde artikel moet de Raad onverwijld uitspraak doen "waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld".

Het gegeven dat de verzoekende partij op 25 april 2013 een synthesememorie heeft ingediend doet geen afbreuk aan hetgeen vooraf gaat.” Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

De verzoekende partij roept in haar verzoek tot horen van 21 mei 2013 overmacht wegens ziekte in. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening gehouden worden. Ter terechtzitting van 18 juni 2013, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 6 mei 2013 opgenomen grond, verwijst zij naar haar schrijven bij haar verzoek tot horen, waar bijkomend wordt geantwoord waarom niet binnen

de acht dagen werd geageerd. Zij heeft direct gereageerd en daarna tijdig een synthesesmemorie ingediend, dus is het niet redelijk de afwezigheid van belang vast te stellen.

In de eerste plaats dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij ter terechtzitting niet betwist dat zij binnen de wettelijke termijn geen wens tot het al dan niet neerleggen van een synthesesmemorie heeft ingediend. Tevens dient te worden vastgesteld dat zij ter terechtzitting ook geen overmacht inroept. Zoals hoger reeds gesteld, heeft zij in haar verzoek tot horen van 21 mei 2013 weliswaar overmacht ingeroepen, maar gezien zij deze uiteenzetting ter terechtzitting niet hernomen heeft, kan met de loutere verwijzing naar de schriftelijke uiteenzetting in het verzoek tot horen geen rekening gehouden worden. De Raad benadrukt immers nogmaals dat het verzoek tot horen geen nota of memorie is waarnaar ter terechtzitting kan verwezen worden. De verzoekende partij voert met haar betoog ter terechtzitting dan ook geen elementen aan waaruit het bestaan van overmacht in haren hoofde zou kunnen blijken, zodat geen reden bestaat om af te zien van de sanctie. De Raad besluit aldus, ingevolge artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet tot het ontbreken van het vereiste belang.

Dat de verzoekende partij op 25 april 2013, en zodoende binnen de termijn van vijftien dagen zoals bepaald in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet toch een synthesesmemorie heeft ingediend en dat zij meent dat het dan ook niet redelijk is de afwezigheid van belang vast te stellen, kan geen afbreuk doen aan het bovenstaande. Niet alleen stelt voornoemd artikel 39/81, vijfde lid uitdrukkelijk dat de verzoekende partij over een termijn van vijftien dagen beschikt om een synthesesmemorie neer te leggen, "(i)ndien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesmemorie wenst neer te leggen", hetgeen *in casu* al niet het geval is, het hoger weergegeven artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalt bovendien uitdrukkelijk dat het niet tijdig neerleggen van de wens tot het al dan niet neerleggen van een synthesesmemorie reeds de hogervermelde sanctie met zich mee brengt. Of de toepassing van deze sanctie al dan niet redelijk is, kan derhalve geen afbreuk doen aan de duidelijke tekst van de wet. Met de op 25 april 2013 ingediende synthesesmemorie kan dan ook geen rekening gehouden worden. Daar waar de verzoekende partij in dit verband in haar verzoek tot horen van 21 mei 2013 nog verwijst naar artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij ook dit onderdeel van haar schriftelijke uiteenzetting ter terechtzitting niet herneemt, zodat ook hiermee geen rekening kan worden gehouden.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig augustus tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. T. VALGAERTS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

A. DE SMET